

ಹಿಂದಿನ ಬಾಗಿಲಿಂದ

ತಿಮ್ಮುಳ್ಳ ಉರಿಡಿ ನಾಲಮಾಡಿ ಅವರಿವರ
ಕಟ್ಟುತ್ತೆಸ್ಸಿ ಒಕಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅದೊಂದು
ಮುಂಜಾನೆ ಗುಡ್ಡೇಳೇರಿಯ ಗಣವಣ್ಣ
ಹೇಗಾಡ್ರ ಮಾಡಿ ನಾಲವಸೋಲಿ
ಮಾಡಿಯೇ ತೀರಬೆಕೆಂದು ಬಂದಿದ್ದ.
ಗಣವಣ್ಣ ಬರುವುದನ್ನು ದೂರದಿಂದಲೇ
ನೋಡಿದ ತಿಮ್ಮುಳ್ಳ ಮನೆಯ
ಕಲಬಿಯೋಳಗೆ ಅಡಗಿ ಕುಳಿತೆ.
ಗಣವಣ್ಣ ಮನೆಗೆ ಬಂದವನೇ ತಿಮ್ಮುಳ್ಳನ
ಹಂಡಿಯಿ ಬಳಿ, 'ವಲ್ಲ ಹೋದ ನಿನ್ನ
ಗಂಡ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಅದಕ್ಕಾಗೆ
'ಈಗಷ್ಟೇ ಹೋರಗೆ ಹೊದರಲ್ಲಾ...'
ಎಂದಳು. ಗಣವಣ್ಣ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಕೇಳಿದ—
'ನಾನು ಇಲ್ಲೇ ಇರುವಾಗ ಅತ
ಮುಂಭಾಗಿಲಿಂದ ಹೇಗೆ ಹೋಗಲು
ನಾಡ್ಯ?' ಎಂದು. ಉತ್ತರಿಸಲು ಹೋಚದೆ
ಹೆಂಡತಿ ತಡಬಡಿಸಿದಾಗಾ ತಿಮ್ಮುಳ್ಳ
ಕಲಬಿಯೋಳಗಿನಿಂದಲೇ ಹೇಳಿದ:
'ಹಿಂಭಾಗಿಲಿನಿಂದ ಹೋಟದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ
ಹೋಗಿರಬಹುದಲ್ಲಾ?'

ತೈರೋಲ್ಮೈ ಮಂಜನಾಥ ಉಡುಪ

ಒಡಲು ಹೇಳಿ

ಶಾಲಿನಿ ಬಹಳ ಅವಸರದಿಂದ ಅನ್ನತ್ರೀಗೆ
ಒಡಿ ಬಂದು 'ವೈದ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು:
'ಡಾಕ್ಟರ್ ಬೇಗ ಬನ್ನಿ, ನನ್ನ ಗಂಡ
ಬಾಟಲಿನಲ್ಲಿದ್ದ ವೆಟ್ಟೇಲನ್ನು ವಿಸ್ತಿ
ಎಂದು ತಿಳಿದು ಕುಡಿದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ'.
ವೈದ್ಯರು ಶಾಲಿನಿಯನ್ನು — ಮೇಡಂ,
ಅವರು ಎಷ್ಟು ವೆಟ್ಟೇಲ್ಲೋ
ಹುಡಿದಿದ್ದಾರೆಂದು ನಿಖಿರವಾಗಿ
ಹೇಳುತ್ತಿರು.' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.
ಆಗ ಶಾಲಿನಿ, '250 ಎಂ.ಎಲ್.ನಷ್ಟು
ಡಾಕ್ಟರ್' ಎಂದಳು. ಆಗ ಡಾಕ್ಟರ್ ರ್,
'ಹಾಗಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ
5.ಕಿ.ಮೀ. ಒಡಲು ಹೇಳಿ. ವೆಟ್ಟೇಲ್ಲೋ
ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಸಹಜ ಸ್ಥಿತಿಗೆ
ಬರುತ್ತಾರೆ' ಎಂದರು.

ಚಿತ್ರಗಳು: ಗಂಕೇತ ಆಚಾರ್ಯ

ಧನ್ಯ ಎಚ್.